

Nr 4

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 21 mars 1952 (nr 98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål.

Genom en den 1 december 1967 dagtecknad proposition, nr 4 år 1968, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och lagrådets protokoll, föreslagit riksdagen att anläga följande förslag till

Lag

angående fortsatt giltighet av lagen den 21 mars 1952 (nr 98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål

Härigenom förordnas, att lagen den 21 mars 1952 med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål, vilken enligt lag den 4 mars 1966 (nr 58) gäller till och med den 30 juni 1968, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1970.

Departementschefen

Vid lagrådsremissen anförde *föredragande departementschefen, statsrådet Kling*, följande.

Lagen den 21 mars 1952 (nr 98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål ger vidgade möjligheter att utnyttja tvångsmedel vid förundersökning angående vissa brott mot rikets säkerhet m. m. Bestämmelserna i lagen är utformade som tilläggs- och undantagsbestämmelser till rättegångsbalken, vars regler är tillämpliga i den mån särbestämmelser ej har meddelats. Innebörden av lagen är i huvudsak att möjligheter ges till förlängning av anhållningstiden samt att bestämmelserna i rättegångsbalken om beslag och telefonavlyssning kompletteras på vissa punkter. Beslut om förlängning av anhållningstiden meddelas av justitiekanslern. I övrigt är tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om tvångsmedel underkastad domstols kontroll

Lagen är tidsbegränsad. Dess giltighetstid, som ursprungligen utgick den

30 juni 1953, har förlängts, senast genom lag den 4 mars 1966 (nr 58) för tiden t. o. m. den 30 juni 1968.

Behov av lagen föreligger alltså. Dess giltighetstid torde därför böra ytterligare förlängas, även denna gång på två år eller således t. o. m. den 30 juni 1970.

Lagrådet

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får därför hemställa,

att förevarande proposition, nr 4, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 februari 1968

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Erik Svedberg (s), Arvidson (h), Ernulf (fp), Svanström (cp), fru Lindström (s), fru Lilly Ohlsson (s) och herr Lidgård (h);

från andra kammaren: fru Gärde Widemar (fp), fru Löfqvist (s), herr Svensson i Vä (cp), fru Kristensson (h), herr Keijer (fp), fru Lindkvist (s) och herr Hansson i Piteå (s).